

Vrijdag 28 september 1917.

Verleden avond ronkten vliegers, knalden schoten, die het huis op zijn grondvesten daveren deden, klakte de mitrailleur en ontploften afweerschoten...

Het was een heerlijke avond. De maan, nog niet vol, verblindend helder, stond links boven het hoog dak op den Boulevard Leopold; al de gebouwen en de scheidsmuurtjes van het tuinvierkant staken scherp af tegen den hemel, die blonk in zilverschijn.

Ik zat bij 't venster in den leunstoel — mijn gewone avondplaats — het spel der zoeklichten en de glinsterstarren uit de vliegtuigen gade te slaan.

Gevaarlijk zitten aan een vensterraam als de shrapnells beginnen neer te tuimelen. Verder moet ge u terugtrekken in half donker kamerdiep.

Ik deed het echter niet.

Het gebulder hield op, het her begon na poozen; luid weerdreunend boven de stad, echos wekkend alom...

"Laat ons gaan slapen," zei ik tot de binnenkomende meid.

"Ja." Maar het werd niet gedaan. Juist op dat oogenblik was het dat iets zwarts ginder tusschen de daken insprong van heel hoog neerzwenkend... onduidelijk... en toen schoot van beneden in waaiervorm een groote oranjerode laai op met vonken en vlammentongen daarin. Dra doofde alles weder uit of was onder de gevels verdwenen.

Dat was in de richting van St. Denijsvliegplein... Wie heeft er nu lust om vuurpijlen af te schieten of bengalsche kleuren ontvlammen te doen! 't Geweld daar boven in het hemelrond was te groot. Wij hielden het uit, totdat het half twaalf sloeg. Sinds eenige minuten had het opgehouden, na achtmaal herbegonnen te zijn.

"Leg u op de chaise-longue in mijn slaapkamer, ga niet naar boven, zoo hoog." ried ik aan, "dek u met een sjaal," en ze deed het.

Maar het was koud geworden. Ze keerde en wendde zich eenige malen, maar na een half uur trok ze naar hare kamer. Niet zoodra was ze er of twee groote losbrandingen schenen nu voorgoed alles aan stukken te slaan.

Wij stoorden er ons niet meer aan, bleven elk in onze kamer en ons bed.

Er moet ontzaglijke militaire schade aangericht zijn: een petroleum of naphetetank is op St. Denijsvliegplein in brand geschoten. Een van Kortrijk komende trein vol soldaten, die zich naar Duitschland begaven met verlof, is in de diepte van een zoo even opgeblazen viaduct neergestort tusschen Afsnee en Gent, zegt men, echter zonder menschenverlies.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnoed* »)